

gennemført en Ordning, hvorved man slipper for den stadige Tidsspilde. Jeg er altsaa Tilhænger af Dobbeltsporenes Gennemførelse paa de Strækninger, der her er anførte, og ogsaa nogenlunde i den Orden, hvori de her er anførte.

Ogsaa Forslaget om en Bro over Storstrømmen mellem Masnedø og Falster kan jeg give min varme anbefaling. Den har længe været tiltrængt. Vi har staaet overfor Spørgsmaalets Afgørelse tidt, og vi ved, at det flere Gange har været fremført, at det er en rentabel Foranstaltning at gennemføre den faste Forbindelse i Stedet for den mere urentable Forbindelse med en Dampfærge.

Jeg skal undlade at komme ind paa Enkelthederne med Hensyn til Rækken af Privatbaner, det vilde være uoverkommeligt og vilde forøvrigt forudsætte et Lokalkendskab, som jeg ikke er i Besiddelse af, men det forekommer mig, at naar Befolkningen er villig til at bringe de fornødne Ofre for at faa disse Privatbaner bygget — og for de flestes Vedkommende er det saaledes, at Befolkningen, Egnen selv skal udrede Halvdelen af Udgifterne —, maa den have en Følelse af, at Anlægget er fordelagtigt for den. Jeg vil derfor finde det rigtigt, at man saa vidt muligt imødekommer det foreliggende Lovforslag.

I det store og hele kan jeg overfor disse samtlige Lovforslag tilsige mit Partis Støtte til, at disse for Erhvervene saa nødvendige Foranstaltninger gennemføres saa vidt muligt, som de er foreslaaede her.

Vejstrup: Jeg vil gerne have Lov til at sige et Par Ord om Forslag til Lov om forskellige Privatbaner. Jeg begynder med at sige, at jeg paa mit Partis Vegne anbefaler Lovforslaget til en velvillig Behandling. Jeg vil ikke sige som i almindelige Tilfælde: til en hurtig Behandling, men jeg haaber paa, at Behandlingen i hvert Tilfælde vil blive velvillig, og at der maa komme et positivt Resultat ud af det Arbejde, som skal foregaa indenfor Udvalget. Jeg skal følge den Regel, som er givet af de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, ikke at gaa ind paa at omtale de enkelte Anlæg, som findes opførte paa Lovforslaget, eller i det hele taget gaa stærkt ind paa Enkelthederne. Det vilde, havde jeg nær sagt, blive en lang Jernbanerejse, hvis man skulde følge samtlige de her opførte Lovforslag fra Udgangspunktet til Endepunktet. Forholdet ligger jo saaledes, at der er faa Ting, der kan sætte Sindene i Bevægelse som Jernbanespørgsmaal. Det er jo altid saa-

ledes, at lokale Kræfter, om jeg saa maa sige, strides og brydes med hinanden, naar der er Tale om Anlæg af Jernbane, og det er jo ikke saa sært, thi det er rigtigt, som ogsaa fremført af ærede Medlemmer, at der aabner sig store Muligheder for Befolkningen, naar Talen er om Jernbaneanlæg. Saadanne betyder en hurtig Omsætning, og derfor i de allerfleste Tilfælde en øget Produktion, hvad der igen betyder saa overordentlig meget som Følge af, at Teorien om Masseproduktion er stærkt fremherskende i vore Tider. Det forekommer mig derfor, at den Jernbanehunger, hvis jeg maa bruge det Udtryk, som her giver sig Udtryk, i Virkeligheden er glædelig. Jeg ser ikke slet saa pessimistisk paa hele dette Lovforslag som andre Talere. Jeg siger tværtimod, at det er et Udtryk for Produktionsevne og Produktionsvillie hos Befolkningen, og man maa erindre, at det ikke er den højtærede Minister, som har sat sig hen og streget en Linie af her og derfor at tilfredsstille Befolkningen, men at disse Forslag beror paa en Trang hos Befolkningen, for hvis Opfyldelse den er villig til at bringe de nødvendige Ofre. Det forekommer mig at være en glædelig Kendsgerning, at der selv i disse mørke Tider er Produktionsvillie og Produktionslyst hos Befolkningen, saaledes som det her har givet sig praktisk Udslag. Jeg er klar over, at vore finansielle Forhold er vanskelige, men jeg tror, man her passende kan anvende det gamle Ord: Det er forkert at spare paa Skillingen og lade Daleren springe. Jeg tror, at det er saa overordentlig vigtigt at have Samfærdselsmidlerne i en saadan Orden, at man er i Stand til at befordre den Produktion, der foregaa ude omkring, og selv om jeg altsaa ikke er døv for Kravet om Sparsommelighed, tror jeg alligevel, at er der noget Sted, hvor man sidst og mindst skulde vise Sparsommelighed, saa er det, naar Talen er om Jernbaneanlæg, som jeg synes i høj Grad maa regnes for produktive. Saa er der endelig en anden Side af Sagen, nemlig den, at der derved skaffes Arbejde til en hel Del Mennesker. Nu har jeg ganske vist hørt ærede Medlemmer tale om, at det foreliggende Lovforslag ikke vil hjælpe nogen i denne Vinter, og det er selvfølgelig rigtigt. Men hvem garanterer for, at Virksomhederne genoptages til Sommer eller i det hele taget i den nærmeste Tid. Der er desværre tværtimod Udsigt til, at man ikke foreløbig kommer ind i normal Gænge, og derfor forekommer det mig, at der fra Administrationens Side maa være et fast Grundlag for disse Jernbanearbejder.